

stella Meta: extremus terminus cursus
equini s. curriculi. 2, Via com-
munis, frequētata atque aperta: via regia. &

الموت طریف cum adjuncto طریف، unde میتاء ولکل حی میتاء Mors via communis est & omni viventi meta. 3, ipse Via s. viarum concursus. Contiguitas & in directam seriem facta

conjunctione. Ita داریٰ ملکه دارم Domus
mea contiguitate & serie conjuncta est domui
ipsius. 4, Liberalis vir & remunerandi studi-
ofus.

¶ **أَيْ** pro **يَسِّعِي**, Fut. I. Detulit ad pre-
torem vel iudicem. Ma-
lefactum retulit *apud eum*. vel Malè locutus fuit :
fusurravit. cc **كَرِهُ** & **دِعَةٌ** p.

٥٦ أَيْ Aet. 2, Laborare, stude- اَسْعَى apud
ـ re. Sed in quo erratum, ~ Ar.

Lexicogr. sumpto pro حَسْنَةٍ v. دَلَّلَةٍ seq.
دَلَّلَةٍ Delator. مَلِكٌ Maledicus obtrectator.

أ Delator. & Maledicuſ, obfrectator :
Susurro, qui clam captata alterius verba
vel obſervata vitia divulgaſt defertque, & qui eo

أَلَانْ Idem, & Ipse ejusmodi
gressus & gradus, v.

¶ اَسْلَىٰ, *Aet.* اَرْوَلُ, *Fut. I. et* اَسْلَىٰ
qs. اَصْلَىٰ, *Aet.* اَسْلَىٰ, Radicalis, firmus, constans fuit. Egregiā
stirpe prognatus اَسْلَىٰ, Radicalem, firmum et nobilem ac origine
fuit. II. *Aet.* اَسْلَىٰ insignem esse dixit, & pro tali habuit vel accepit.
2, Decimiarum solutione purificavit opes suas. *cca.*
Licitas sanctasque sibi, atque ita qs. nobiles præstantesque reddidit. Multas possedit, & quoque
acquisivit collegitque opes. *cca.* 3, *in gen.* Beneficio affecit: bene tractavit; *spec.* vestibus egre-
gii ornavit suos. اَسْلَىٰ, *Aet* اَسْلَىٰ, radicali, firmo,
ccap. V. Pro اَسْلَىٰ aut nobili habuit, cepitve. aut 2, Præcipuam &
velut radicalem s. substantialem partem accepit
delegitve sibi. *cca.* Collegit, congesit opes. *cca.*
3, Fodit puteum. *cca.* 4, *Intrans.* Magnus &
magnificus evasit: gloriâ & dignitate eminuit.
& Semet pro tali gessit.

كَلْمَنْسْ كَلْمَنْسْ كَلْمَنْسْ
أَرْبَلْ Col. Pl. أَرْبَلْ وَ أَرْبَلْ، Myricæ s.
Tamaricis
species. Avic. I. p. 297. l. 47. Ar. G. Nub. p. 12.
l. 1. Ar. ~ Avic. I. p. 332. l. 3. & 365. ult. Ar.
et per Pers. Salsuginosa, quia salsuginosis
locis gaudet, et Turc. Alba myrica dcr. Illa, jux-
ta Zamachsjarim, est aculeata & in rectum as-
surgit, ex ligno a. Paropfides et pocula conficiun-
tur. Alii addunt ramos ex viridi rubidiores esse,
folia viridia, myricinis similia, flores apparere
nulos, ramorum a. nodis adnasci baccas cicerum

formâ, ex flavofuscas, quæ **دَبَ الْأَنْثُلِ** et proprio **الْعَذْنَةِ** nomine.
et **كَرْمَارَكِ** appellantur. Arabum Interpretibus est Acacilis Dioscoridis I.
18. quibus tn. pro frutice scribitur arbor: fortè
vetustiores Greci. Sed quibus usi ita leguntur.

<i>Nomina loci.</i>	
جَوْلٌ وَجَلٌ	Part. Conj. II. Radice firmatus. Pro nobili præcipuoque habitus acceptus.
مَالٌ وَوَلٌ	Peculium radicale : ipse fundus opum ac fons.

אָנָה Syr. **יְלִי** Geminavit. conv. c. **יְלִי**.
Sam. **שַׁלְאָה** Delictum. Gen. 26. 10.
אָנָה et **שַׁלְאָה** Laceravit, rupit, dissuit.
- futuram utris. et Metaph.
fæminam s. genitale ejus claustrum. et Ruptum
fuit assutum utri lorum. 2, Stetit, constitit, sub-
stitit, qs. pro **וְאָנָה**. cc **בָּ** loci. Cunctatus
fuit, moram tra-
xit, pro **וְאָנָה**. II. i. q. I. Vitiavit fæminam, per-
naturam. cca. IV. i. q. II. Aet. **וְאָנָה**.

ج *Aet. I. et* **ج** *Nom. vallis f. alvei.*

ج *Cunctatio: mora. Tarditas: segnities,*
ج *ignavia.*

تَرْبَق **تَرْبَق**
الْمُنْدَلِلُ *pro* **مُنْدَلِلٌ**, *Oliva arbor.* *Spec.* *Oliva*
Sylvestris, oleaster.

تَرْبَق
أَرْوَم *Dissutus, fissus suturâ; uter pecul.* ita ut
diæ solutæ suturæ unum efficiant foræ-

men. et *Metaph.* Fœmina cujus uterque naturæ meatus, al. meatus urinæ & fœtūs, in unum evasit ex frequentiore congressu. i. q. Fœmina s. puella vitiata & rupta. vel Fœmina ἀρύπορος, ἀρύ-

1. *Int̄ seū & pukolat̄, Contr. τῷ τε, Retkao :
quod v.*
2. *καὶ ἀνίστασιν, Quæ parvā & angustâ est
rimâ.*

5. s. **5. s.**
pulla, Pl. **pullas**, Conventus mulierum,
lætitiarum vel mœroris commonitrandi ergo, vel lu-
ctus potissimum. **Manahaton**, Luctus,
2, Vulgo pro **Azelia** Eccli. 22. 6. Lessus,
planctus, quem fœminæ edunt, elatâ voce, manu-

susurravit. cc بِعْدَ أَنْ dicitur p.

أَيْ أَنْ Act. 2, Laborare, stude- سعابة apud
re. Sed in quo erratum, Ar.

Lexicogr. sumpto pro حَلَّةٍ v. مَالَةٌ seq.

أَيْ Delator. & Maledicus, obtrectator : Susurro, qui clam captata alterius verba vel observata vitia divulgat defertque, & qui eo modo lites ferit.

أَرْجَعَ Lapides. أَبْرَاهِيمُ Act. 2, Nom. loci. it. putei inter Mecca & Medinam. & sic prima etiam Phata vel Damma habet.

الموي Qui multo ingesto cibo silit, nec sitim sedat.

المواي Adversarius, quod deferre, obtrectare & malè loqui solet.

أَسْرَى pro أَسْرَى, Intercipere aquam.

أَسْرَى et سعابة i. q. مَالَةٌ, Delatio. Ob-
trectatio : susuratio.

אַתְלָל Ch Athlete, Gr. αθλίτης, Athleta, pugil, luctator. Bresl. rab. f. 77. Der. pec. hac vox de מהנושין in Tanchuma, Bresl. r. &c. proinde malè per expon. Hebr. Pl. אַתְלִיטִים f. 22.

Syr. نَاجِمٌ وَنَاجِمَةٌ Athleta. F.

أَتَلَّ i. q. أَنْ, Act. Leniter incedere, Fut. I. Contractis junctisque passibus incessit, irato similis vel iratus ipse. Submissius & lenius incessit ac pressiore gradu. 2, Satur & repletus fuit cibo potuve. cc مَنْ

أَتَلَّ & per إِتَلَّ, Etel, np. Sarmatiæ Asiaticæ fluvius ingens, Rha Ptolemaeo dictus ; At nunc Sarmatis Russisve ipsis Volga. & Oppidum ejusdem tractus circa Chazaros, quod fluvio nomen dedit. G. Nub. p. 287. l. 2. et seqq. Ar.

أَرْلَال Act. Verbi preced. Propinquis passibus incedere, contrahere passus.

أَنْ surgit, ex ligno a. Paropsides et pocula conficiuntur. Alii addunt ramos ex viridi rubidiores esse, folia viridia, myricinis similia, flores apparere nullos, ramorum a. nodis adnasci baccas cicerum formâ, ex flavofuscas, que

et proprio nomine appellentur. Arabum Interpretibus est Acacilis Dioscoridis I. 18. quibus tn. pro frutice scribitur arbor: forte vetustiores Graeci Cod. qnibus usi, ita legerunt: Eodem n. nomine Prosper Alp. I. de Plant. Egypti c. 9. Tamaricis speciem magnam describit, quæ ad magna quercus magnitudinem excrescat: Sed quod fructum esse gallæ similem scribit, id de forma citra magnitudinem intelligi debet: uti ex Africa et Asia allatae bacca arguunt. It. videtur esse i. q. Hebr. לְשָׁלֵן Gen. 22. 33. et 1 Sam. 22. 6. quod general. Interp. Arbor; sed Rab. 7. 1. species Tamaricis est, teste Kimch. in lib. Rad. it. Medicina quædam composita. Avic. I. p. 291. l. 9. Ar.

أَرْلَان Nom. unit. Pl. أَرْلَان, Tamaricis species. Pl. Tamarices spinosæ & majores. 2, pro أَصْلٍ, Radix, origo, stirps. 3, Existimatio, dignitas, gloria. Ita نَحْتَ أَرْلَانَ Proscidit famam nostram: probroso sermone imminuit existimationem, obtrectavit. et

أَنْلَهَ أَنْلَل Substantia & fundus opum, et ipsa Sors. 4, Nom. loci prope Medina, et pagi circa Bagdâd.

أَنْلَل et أَنْلَل, Gloria et Nobilitas. 2, primum Act. Gloriam conseruare & nobilitari. 3, secund. Nom. Montis et Viri ab eo monte dicti, et pagi, alteriusque loci in Arabia, et aquæ s. arcis Abesitarum, et equi. it. Cognomen Naâmæ socii Muhammedis. 4, Vas quoddam quo Alchymistæ utuntur in distillationibus, Alembicum. Int. Aluthel. Avic. II. p. 97. l. 25. Ar.

أَنْلَل pro أَصْلٍ Radicalis, radicibus bene actis stabilis firmusque. Egregiâ origine nobilis. 2, Nom. loci.

أَنْلَل, et دُو أَنْلَل, Nom. vallis dactyliferae in tractibus Medinæ.

تَنْتَسْ أَنْتَسْ seu δύπολιτός, Contr. ταῦτα Retkão, quod v.

2, أَنْتَسْ أَنْتَسْ, Quæ parvæ & angustâ est rimâ.

أَنْتَسْ مَالَمْ Pl. مَالَمْ, Conventus mulierum, etiam virorum, qui fit latitix vel moeroris commonistrandi ergo, vel luctus potissimum. Manáhaton, Luctus. 2, Vulgo pro أَنْتَسْ Eccli. 22. 6. Lessus, planctus, quem foeminæ edunt, elatâ voce, manum pectorumque percussione, ob domini vel amici mortem, aut infortunium. 3, ipsum Infortunium. Omnia à laceratione, quod in luctu etiam uestes nonnunquam lacerari soleant et cutis.

أَنْتَسْ آتِسْ Act. sign. 2. أَنْتَسْ, Fut. O et A. Pro iniquo & sonite habuit, talem judicavit Deus, peccatum & culpam imputavit. أَنْتَسْ 2, Mediæ Kefr. Fut. A. Heb. ccap. أَنْتَسْ Iniquitatem commisit, culpam commeruit, peccavit. Psal. 4. 5. et 105. 6. criminis obnoxius & reus evasit. II. Criminatus fuit, criminis reum habuit dixitve & peregit. ccap. IV. Conjecit in peccatum & crimen. Adduxit impunitque ad committendum quod iniquum esset. I Reg. 16. 2. 19. V. Abstinuie & cavit à peccato & iniquitate. 2, Resipuit ab iis.

أَنْتَسْ آتِسْ Act. 2. I. 2, cuius Pl. أَنْتَسْ, Heb. אַנְשָׁן Iniquitas, peccatum. Ps. 54. 10. et 5. 5. 6. Pl. Ps. 35. 3. 13. et 36. 1. 7. I Reg. 16. 19. Reatus, culpa, crimen. Nefas & illicitum omne. Hinc peculis Vinum et Alea, quod lege Muhammedis vetita.

أَنْتَسْ آتِسْ pro أَنْتَسْ Iniquus, culpabilis, delicti reus.

أَنْتَسْ آتِسْ Ag. 2, أَنْتَسْ Peccator; criminis reus. I. & آتِسْ i. q. prox. præc. 2, primum Tardus & lassus camelus s. qs. delinquens in consueto opere, cuius alioquin sit patientissimus. Inprim. in fœm. generē usurpatur.

أَنْتَسْ آتِسْ Heb. אַנְשָׁן Commissi cri- minis poena: multa, piaculum. Oblatio pro reatu. & Iniquus & criminis reus. 2, primum est Nom. Vallis s. fluminis in Inferno, Styx vel Orcus: quod ibi torqueantur santes & injusti. 3, prim. at mirus bene pro Pl. cum Medda præc. Imon, Iniquitates, crimina. Ps. 31. 5. Ro.

أَنْتَسْ آتِسْ